

V Bruseli 11. júla 2025
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

SPRIEVODNÁ POZNÁMKA

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	2. júla 2025
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	C(2025) 4105 final
Predmet:	DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) .../... z 1. 7. 2025, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície a na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, ako sa uvádza v článku 94 ods. 3, článku 273a ods. 3 a článku 325a ods. 2

Delegáciám v prílohe zasielame dokument C(2025) 4105 final.

Príloha: C(2025) 4105 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 1. 7. 2025
C(2025) 4105 final

DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) .../...

z 1. 7. 2025,

ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície a na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, ako sa uvádza v článku 94 ods. 3, článku 273a ods. 3 a článku 325a ods. 2

(Text s významom pre EHP)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT DELEGOVANÉHO AKTU

Článkom 94 ods. 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (ďalej len „nariadenie“) sa Komisia splnomocňuje, aby po tom, ako Európsky orgán pre bankovníctvo (ďalej len „orgán EBA“) predloží návrh predpisov, a v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 prijala delegované akty, v ktorých sa stanoví metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície a na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, ako sa uvádza v článku 94 ods. 3, článku 273a ods. 3 a článku 325a ods. 2 nariadenia.

V súlade s článkom 10 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, ktorým sa zriaďuje orgán EBA, Komisia do troch mesiacov od doručenia návrhu predpisov rozhodne, či predložené návrhy schváli. Komisia môže takisto schváliť návrh predpisov iba čiastočne alebo so zmenami, ak si to vyžadujú záujmy Únie, a to s prihliadnutím na osobitný postup stanovený v uvedenom nariadení.

2. KONZULTÁCIE PRED PRIJATÍM AKTU

V súlade s článkom 10 ods. 1 tretím pododsekom nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 orgán EBA uskutočnil verejné konzultácie o návrhu technických predpisov, ktorý bol Komisii predložený v súlade s článkom 94 ods. 10 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 (ďalej len „nariadenie“). Konzultačný dokument bol uverejnený na webovom sídle orgánu EBA 24. apríla 2024 a konzultácie sa skončili 24. júla 2024. Orgán EBA okrem toho požiadal Skupinu zainteresovaných strán v bankovníctve vytvorenú v súlade s článkom 37 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, aby v tejto súvislosti poskytla poradenstvo. Spolu s návrhom technických predpisov predložil orgán EBA vysvetlenie, ako sa pri vypracúvaní konečného návrhu technických predpisov, ktorý bol predložený Komisii, zohľadnil výsledok týchto konzultácií.

Orgán EBA spolu s návrhom technických predpisov predložil v súlade s článkom 10 ods. 1 tretím pododsekom nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 svoje posúdenie vplyvu týkajúce sa návrhu technických predpisov predloženého Komisii, a to vrátane analýzy nákladov a prínosov. Táto analýza je k dispozícii na adrese <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, strany 24 – 31 záverečnej správy o návrhu technických predpisov.

3. PRÁVNE PRVKY DELEGOVANÉHO AKTU

V konečnom návrhu technických predpisov sa stanovuje metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície a na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu.

Navrhovaná všeobecná metóda na určenie hlavného rizikového faktora závisí od citlivostí vymedzených v rámci štandardizovaného prístupu k trhovému riziku (FRTB-SA) alebo od dodatočných hodnôt vymedzených v rámci štandardizovaného prístupu ku kreditnému riziku protistrany (SA-CCR). Na účely určenia smerovania pozícií je metodika zosúladená s metodikou stanovenou v technických predpisoch vypracovaných v súlade s článkom 279a ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

Pre relatívne jednoduché nástroje, ako sú dlhopisy s pevnou úrokovou sadzbou, dlhopisy s pohyblivou úrokovou sadzbou, akcie, forwardy, futures, jednoduché swapy a plain vanilla opcie, sa stanovila aj zjednodušená metóda.

DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) .../...

z 1. 7. 2025,

ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa stanovuje metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície a na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, ako sa uvádza v článku 94 ods. 3, článku 273a ods. 3 a článku 325a ods. 2

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012¹, a najmä na jeho článok 94 ods. 10 tretí pododsek,

keďže:

- (1) Stupeň sofistikovanosti, ktorý by inštitúcie mali uplatňovať pri svojich kapitálových výpočtoch, závisí od veľkosti daného podniku. V snahe určiť, či inštitúcie smú na účely výpočtu požiadaviek na vlastné zdroje pre trhové riziko a kreditné riziko protistrany používať zjednodušené metódy, sa od nich vyžaduje, aby veľkosť súvahových a podsúvahových činností vypočítali v súlade s článkom 94 ods. 1, článkom 273a ods. 1 a 2 a článkom 325a ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Určenie hlavného rizikového faktora pozície a od toho sa odvíjajúce určenie, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, majú pre správny výpočet veľkosti podniku zásadný význam. Vzhľadom na význam týchto výpočtov pre malé a menej zložité inštitúcie by metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície a na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, mala byť primeraná stupňu zložitosti danej inštitúcie.
- (2) Metóda na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, by mala byť v súlade s metódou na určenie toho, či je transakcia dlhou alebo krátkou pozíciou v prípade transakcií uvedených v článku 277 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a stanovených v delegovanom nariadení (EÚ) 2021/931².
- (3) Na získanie presných výsledkov by metóda na určenie hlavného rizikového faktora nederivátovej pozície mala vychádzať z výpočtu rizikovo vážených citlivostí delta na

¹ Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2021/931 z 1. marca 2021, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovuje metóda na identifikáciu derivátových transakcií s jedným alebo viac než jedným významným rizikovým faktorom na účely článku 277 ods. 5, ako aj vzorec na výpočet delty na účely dohľadu pre kúpne a predajné opcie zaradené do kategórie úrokového rizika a metóda na určenie toho, či je transakcia dlhou alebo krátkou pozíciou v primárnom rizikovom faktore alebo v najvýznamnejšom rizikovom faktore v danej kategórii rizika, na účely článku 279a ods. 3 písm. a) a b) v rámci štandardizovaného prístupu ku kreditnému riziku protistrany (Ú. v. EÚ L 204, 10.6.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

faktory rizika, ako sa stanovuje v tretej časti hlavy IV kapitole 1a oddieloch 2, 3 a 6 nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Aby sa navyše zabezpečila konzistentnosť prístupu, metóda na určenie hlavného rizikového faktora pozície by mala byť konzistentná s metódou na určenie primárneho rizikového faktora a najvýznamnejšieho rizikového faktora v derivátových transakciách, ako sa stanovuje v delegovanom nariadení (EÚ) 2021/931.

- (4) Metóda na určenie toho, či transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu, by mala vychádzať z výpočtu rizikovo váženej citlivosti delta na hlavný rizikový faktor. Ak inštitúcie nedokážu vypočítať rizikovo váženú citlivosť delta, mali by túto citlivosť určiť tak, že posúdia účel obchodovania alebo hedžingu danej transakcie.
- (5) Treba stanoviť zjednodušený prístup pre malé a menej zložité inštitúcie, ktoré nemusia byť schopné vypočítavať rizikovo vážené citlivosti delta alebo nemusia byť schopné používať metódy identifikácie primárneho rizikového faktora a najvýznamnejšieho rizikového faktora v derivátových transakciách stanovené v delegovanom nariadení (EÚ) 2021/931. Tento zjednodušený prístup by mal byť vhodný pre nástroje, s ktorými malé a menej zložité inštitúcie bežne obchodujú. Možnosť používať tento zjednodušený prístup by mali mať aj väčšie inštitúcie, ak obchodujú s jednoduchými nástrojmi, ktoré sú zahrnuté do rozsahu pôsobnosti tohto zjednodušeného prístupu.
- (6) Zjednodušený prístup by mal viesť k výsledkom, ktoré korešpondujú s prístupom výpočtu rizikovo vážených citlivostí delta. Každopádne by sa mali zaviesť zjednodušené predpoklady, aby sa znížilo výpočtové a prevádzkové zaťaženie inštitúcií, najmä pokiaľ ide o nástroje denominované v mene, ktorá sa líši od meny vykazovania danej inštitúcie. Inštitúcie by preto mali mať možnosť nebrať pri určovaní hlavného rizikového faktora do úvahy spotový výmenný kurz medzi menou, v ktorej je nástroj denominovaný, a menou vykazovania danej inštitúcie pre akcie, dlhopisy a derivátové transakcie, ktorých podkladové aktívum by sa za normálnych okolností priradilo do kategórií úrokového, kreditného, akciového alebo komoditného rizika.
- (7) Pozície v peňažnej hotovosti v mene vykazovania by sa pri určovaní veľkosti podniku zohľadňovať nemali, pretože pod vplyvom zmien rizikových faktorov nemajú za následok zmenu ich trhovej hodnoty.
- (8) Toto nariadenie vychádza z návrhu regulačných technických predpisov, ktorý Komisii predložil Európsky orgán pre bankovníctvo.
- (9) Európsky orgán pre bankovníctvo uskutočnil otvorené verejné konzultácie k návrhu regulačných technických predpisov, z ktorého toto nariadenie vychádza, analyzoval potenciálne súvisiace náklady a prínosy a požiadal o poradenstvo Skupinu zainteresovaných strán v bankovníctve zriadenú v súlade s článkom 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010³,

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Metóda na určenie hlavných rizikových faktorov nederivátovej pozície

1. Pri určovaní hlavného rizikového faktora nederivátovej pozície, ktorá je zaradená do obchodnej knihy, inštitúcie najprv určia všetky faktory rizika tejto pozície, ktoré sú hlavnými determinantmi zmeny jej hodnoty. Vykonávajú to tak, že posúdia aspoň faktory rizika uvedené v článkoch 325l až 325q nariadenia (EÚ) č. 575/2013. Rizikovými faktormi pozície sú faktory rizika, ktoré inštitúcie identifikovali.
2. Inštitúcie, ktoré v súlade s odsekom 1 určili len jeden rizikový faktor nederivátovej pozície zaradenej do obchodnej knihy, považujú tento rizikový faktor za hlavný rizikový faktor tejto pozície.
3. Inštitúcie, ktoré v súlade s odsekom 1 určili viac než jeden rizikový faktor nederivátovej pozície zaradenej do obchodnej knihy, určujú hlavný rizikový faktor uvedenej pozície tak, že uplatnia tieto kroky v tomto poradí:
 - a) inštitúcie vypočítavajú citlivosti na riziko delta v súlade s článkami 325r a 325t nariadenia (EÚ) č. 575/2013 pre každý rizikový faktor určený v súlade s odsekom 1 tohto článku;
 - b) inštitúcie vypočítavajú vážené citlivosti v súlade so vzorcom stanoveným v článku 325f ods. 6 uvedeného nariadenia na základe citlivostí vypočítaných v súlade s písmenom a) tohto odseku;
 - c) inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor ten rizikový faktor, ktorý zodpovedá najvyššej absolútnej hodnote vážených citlivostí vypočítaných v súlade s písmenom b) tohto odseku.

Článok 2

Metóda na určenie toho, či nederivátová transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore

Pri určovaní toho, či nederivátová pozícia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore, ako sa uvádza v článku 94 ods. 3 a článku 325a ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, inštitúcie uplatňujú jednu z týchto metód:

- a) vypočítavajú citlivosť na riziko delta pre hlavný rizikový faktor v súlade s článkom 325r nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a určia transakciu za:
 - i) dlhú pozíciu v uvedenom rizikovom faktore, ak je zodpovedajúca citlivosť na riziko delta kladná, alebo
 - ii) krátku pozíciu v uvedenom rizikovom faktore, ak je zodpovedajúca citlivosť na riziko delta záporná;
- b) posúdia závislosť hodnoty pozície od hlavného rizikového faktora tak, že zohľadnia účel obchodovania alebo hedžingu transakcie vo vzťahu k tomuto rizikovému faktoru a na základe tohto posúdenia určia transakciu za dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore.

Článok 3

Zjednodušená metóda na určenie hlavného rizikového faktora nederivátovej pozície a na určenie toho, či nederivátová transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore

1. Odchyľne od článkov 1 a 2 môžu inštitúcie určiť hlavný rizikový faktor nederivátových pozícií uvedených v odsekoch 2 až 8 tohto článku a určiť, či takéto pozície predstavujú dlhé alebo krátke pozície v hlavnom rizikovom faktore, tak, že uplatnia prístupy stanovené v uvedených odsekoch.
2. V prípade dlhopisov, ktoré pozostávajú z dlhových nástrojov s pevnou úrokovou sadzbou bez prvkov opcionality, inštitúcie používajú tento prístup:
 - a) inštitúcie určia hlavný rizikový faktor v závislosti od stupňa kreditnej kvality a sektora dlhopisu uvedeného v článku 325ah nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a zostatkovej splatnosti dlhopisu na základe jednej z týchto skutočností:
 - i) tabuľky 1 v prílohe k tomuto nariadeniu, ak peňažné toky dlhopisu funkčne nezávisia od mier inflácie;
 - ii) tabuľky 2 v prílohe k tomuto nariadeniu, ak peňažné toky dlhopisu funkčne závisia od mier inflácie;
 - b) ak je hlavným rizikovým faktorom určeným v súlade s písmenom a) tohto odseku bezriziková sadzba, tento hlavný rizikový faktor musí byť v mene, v ktorej je dlhopis denominovaný, a s jednou zo splatností stanovených v článku 325l ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá je zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti dlhopisu;
 - c) ak je hlavným rizikovým faktorom určeným v súlade s písmenom a) tohto odseku sadzba kreditného rozpätia emitenta, týmto hlavným rizikovým faktorom musí byť kreditné rozpätie emitenta dlhopisu, pričom musí mať jednu zo splatností stanovených v článku 325m ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá je zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti dlhopisu;
 - d) inštitúcie určujú, či pozícia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore, na základe týchto aspektov:
 - i) ak je hlavným rizikovým faktorom určeným podľa písmen a), b) a c) tohto odseku bezriziková sadzba alebo sadzba kreditného rozpätia emitenta, ide o dlhú pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore, ak sa dlhopis predáva, a o krátku pozíciu, ak sa dlhopis kupuje;
 - ii) ak je hlavným rizikovým faktorom určeným podľa písmen a), b) a c) tohto odseku miera inflácie, ide o dlhú pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore, ak sa dlhopis kupuje, a o krátku pozíciu, ak sa dlhopis predáva.
3. V prípade dlhopisov, ktoré pozostávajú z dlhových nástrojov s pohyblivou úrokovou sadzbou bez prvkov opcionality, inštitúcie používajú prístup stanovený v odseku 2. Ak je hlavným rizikovým faktorom určeným v súlade s odsekom 2 písm. a) bezriziková sadzba a zostatková splatnosť dlhopisu je dlhšia ako jeden rok, hlavným rizikovým faktorom je namiesto toho sadzba kreditného rozpätia emitenta určená v súlade s odsekom 2 písm. c).
4. V prípade akciovej pozície je hlavným rizikovým faktorom spotová cena akcií.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa akcia kupuje, a krátka, ak sa akcia predáva.

5. V prípade pozície v peňažnej hotovosti v inej mene, než je mena vykazovania inštitúcie, je hlavným rizikovým faktorom spotový výmenný kurz medzi menou danej pozície v peňažnej hotovosti a menou vykazovania inštitúcie.
Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak je pozícia v peňažnej hotovosti položkou aktív, a krátka, ak je položkou záväzkov.
6. V prípade pozícií vo fyzickej komodite je hlavným rizikovým faktorom spotová cena komodity, ktorá zodpovedá druhu komodity danej pozície.
Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak je fyzická komodita položkou aktív, a krátka, ak je položkou záväzkov.
7. V prípade pozície v podniku kolektívneho investovania (PKI) je hlavným rizikovým faktorom faktor rizika zodpovedajúci tomuto PKI v skupine „Iný sektor“ v tabuľke 8 článku 325a ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013.
Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa akcie alebo podiely na majetku PKI kupujú, a krátka, ak sa akcie alebo podiely na majetku PKI predávajú.
8. V prípade pozície v repo transakcii, keď inštitúcia alebo jej protistrana prevádzajú cenné papiere podľa odsekov 2, 3 a 4, je hlavným rizikovým faktorom zodpovedajúca všeobecná úroková sadzba alebo akciová repo sadzba.
Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa repo transakcia riadi zmluvou o repo transakcii, a krátka, ak sa riadi zmluvou o obrátenej repo transakcii.

Článok 4

Metóda na určenie hlavných rizikových faktorov derivátovej pozície

1. Pri určovaní hlavného rizikového faktora derivátovej pozície inštitúcie najprv určia:
 - a) všetky rizikové faktory transakcie v súlade s článkom 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2021/931;
 - b) či má transakcia jeden alebo viac významných rizikových faktorov v súlade s článkami 2 a 3 uvedeného delegovaného nariadenia;
 - c) významné rizikové faktory transakcie a najvýznamnejší z týchto rizikových faktorov v súlade s článkom 4 uvedeného delegovaného nariadenia.
2. Inštitúcie, ktoré v súlade s odsekom 1 identifikovali derivátovú transakciu len s jedným významným rizikovým faktorom, považujú tento rizikový faktor za hlavný rizikový faktor.
3. Inštitúcie, ktoré v súlade s odsekom 1 identifikovali derivátovú transakciu s viac než jedným významným rizikovým faktorom, ktorá patrí len do jednej kategórie rizika, ako sa uvádza v článku 277 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, považujú za hlavný rizikový faktor najvýznamnejší rizikový faktor v tejto kategórii rizika.
4. Inštitúcie, ktoré v súlade s odsekom 1 identifikovali derivátovú transakciu s viac než jedným významným rizikovým faktorom, ktorá patrí do dvoch alebo viacerých kategórií rizika, ako sa uvádza v článku 277 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, určia hlavný rizikový faktor tak, že uplatnia jednu z týchto metód:
 - a) ak inštitúcie určili významné rizikové faktory v súlade s článkom 4 ods. 2 alebo článkom 4 ods. 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2021/931, hlavným rizikovým faktorom je najvýznamnejší rizikový faktor zodpovedajúci najvyššej

dodatočnej hodnote kategórie rizika spomedzi dodatočných hodnôt uvedených v článkoch 280a až 280f nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

- b) ak inštitúcie určili významné rizikové faktory v súlade s článkom 4 ods. 3 delegovaného nariadenia (EÚ) 2021/931, hlavným rizikovým faktorom je najvýznamnejší rizikový faktor zodpovedajúci najvyššej absolútnej hodnote vážených citlivostí uvedených v článku 4 ods. 3 písm. b) uvedeného delegovaného nariadenia.
5. Inštitúcia, ktorá na výpočet hodnoty expozície danej derivátovej transakcie uplatňuje jednu z metód stanovených v článku 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2021/931, používa rovnakú metódu aj na určenie hlavného rizikového faktora danej transakcie.

Článok 5

Metóda na určenie toho, či derivátová transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore

Pri určovaní toho, či derivátová pozícia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore, ako sa uvádza v článku 94 ods. 3, článku 273a ods. 3 a článku 325a ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, inštitúcie na hlavný rizikový faktor danej transakcie uplatňujú jednu z metód stanovených v článku 6 delegovaného nariadenia (EÚ) 2021/931.

Článok 6

Zjednodušená metóda na určenie hlavného rizikového faktora derivátovej pozície a na určenie toho, či derivátová transakcia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom rizikovom faktore

1. Odchyľne od článkov 4 a 5 môžu inštitúcie určiť hlavný rizikový faktor derivátovej pozície uvedenej v odsekoch 2 až 17 tohto článku a určiť, či takáto pozícia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v hlavnom rizikovom faktore, tak, že uplatnia prístupy stanovené v uvedených odsekoch.
2. V prípade futures alebo forwardov na akcie alebo na akciové indexy inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotovú cenu akcie alebo spotovú cenu indexu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa futures alebo forwardy kupujú, a krátka, ak sa predávajú.
3. V prípade dohôd o forwardovej úrokovej miere (FRA), pri ktorých jedna protistrana prijíma pohyblivú úrokovú sadzbu a platí pevnú úrokovú sadzbu, inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor bezrizikovú sadzbu, ktorá zodpovedá:
 - a) mene, na ktorú sa odkazuje v dohode o forwardovej úrokovej miere;
 - b) jednej zo splatností stanovených v článku 325l ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti dohody o forwardovej úrokovej miere.
Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak inštitúcia pevnú úrokovú sadzbu platí, a krátka, ak inštitúcia pevnú úrokovú sadzbu prijíma.
4. V prípade futures alebo forwardov na dlhopisy, ktoré pozostávajú z dlhových nástrojov s pevnou alebo pohyblivou úrokovou sadzbou bez prvkov opcionality, inštitúcie určia, či sa dlhopis v rámci danej zmluvy o futures alebo forwardovej zmluvy kupuje alebo predáva, a na tomto základe určia hlavný rizikový faktor a určia, či daná pozícia predstavuje dlhú alebo krátku pozíciu v jej hlavnom

rizikovým faktore tak, že uplatnia metódy stanovené v článku 3 ods. 2 alebo 3 na podkladový dlhový nástroj s pevnou úrokovou sadzbou alebo pohyblivou úrokovou sadzbou.

5. V prípade futures alebo forwardov na výmeny medzi cudzou menou a menou vykazovania danej inštitúcie určia inštitúcie za hlavný rizikový faktor spotový výmenný kurz medzi cudzou menou a menou vykazovania inštitúcie.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa cudzia mena kupuje, a krátka, ak sa cudzia mena predáva.

6. V prípade futures alebo forwardov na komodity inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotovú cenu komodity, ktorá zodpovedá:

- a) druhu komodity, ktorý je stanovený v zmluve o futures alebo forwardovej zmluve;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325p ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti zmluvy o futures alebo forwardovej zmluvy.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa komodity kupujú, a krátka, ak sa predávajú.

7. V prípade kúpnych alebo predajných plain-vanilla opcií, ktorých podkladovým aktívom je jediná akcia alebo akciový index, inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotovú cenu akcie alebo spotovú cenu indexu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa kúpna opcia kupuje, a krátka, ak sa kúpna opcia predáva. Pozícia je dlhá, ak sa predajná opcia predáva, a krátka, ak sa predajná opcia kupuje.

8. V prípade kúpnych alebo predajných plain-vanilla opcií, ktorých podkladovým aktívom je jediný dlhopis, ktorý pozostáva z dlhového nástroja s pevnou úrokovou sadzbou, inštitúcie určia hlavný rizikový faktor tak, že na podkladový dlhopis uplatnia metódu stanovenú v článku 3 ods. 2.

Ak je hlavným rizikovým faktorom určeným v súlade s článkom 3 ods. 2 písm. a), b) a c) bezriziková sadzba alebo sadzba kreditného rozpätia emitenta, pozícia v hlavnom rizikovom faktore je krátka, ak sa kúpna opcia kupuje, a dlhá, ak sa kúpna opcia predáva, pričom pozícia je krátka, ak sa predajná opcia predáva, a dlhá, ak sa predajná opcia kupuje.

Ak je hlavným rizikovým faktorom určeným v súlade s článkom 3 ods. 2 písm. a), b) a c) miera inflácie, pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa kúpna opcia kupuje, a krátka, ak sa kúpna opcia predáva, pričom pozícia je dlhá, ak sa predajná opcia predáva, a krátka, ak sa predajná opcia kupuje.

9. V prípade plain-vanilla swapcií inštitúcie určia hlavný rizikový faktor tak, že na podkladový úrokový swap uplatnia metódu stanovenú v odseku 15.

Ak swapcia obsahuje právo uzatvoriť úrokový swap, v rámci ktorého držiteľ opcie prijíma pohyblivú úrokovú sadzbu a platí pevnú úrokovú sadzbu, pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak inštitúcia swapciu kúpila, a krátka, ak inštitúcia swapciu predala.

Ak swapcia obsahuje právo uzatvoriť úrokový swap, v rámci ktorého držiteľ opcie platí pohyblivú úrokovú sadzbu a prijíma pevnú úrokovú sadzbu, pozícia v hlavnom

rizikovým faktore je dlhá, ak inštitúcia swapciu predala, a krátka, ak inštitúcia swapciu kúpila.

10. V prípade horných ohraničení (cap) a dolných ohraničení (floor) inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor bezrizikovú sadzbu, ktorá zodpovedá:

- a) mene, na ktorú sa odkazuje v hornom alebo dolnom ohraničení;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325l ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti horného alebo dolného ohraničenia.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa horné ohraničenie kupuje, a krátka, ak sa horné ohraničenie predáva. Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa dolné ohraničenie predáva, a krátka, ak sa dolné ohraničenie kupuje.

11. V prípade kúpnych alebo predajných plain-vanilla opcií, ktorých podkladovým aktívom je jediná komodita, inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotovú cenu danej komodity, ktorá zodpovedá:

- a) druhu komodity, ktorý je stanovený v opčnej zmluve;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325p ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti danej opcie.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa kúpna opcia kupuje, a krátka, ak sa kúpna opcia predáva. Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa predajná opcia predáva, a krátka, ak sa predajná opcia kupuje.

12. V prípade plain-vanilla menových opcií inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotový výmenný kurz medzi cudzou menou a menou vykazovania inštitúcie.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa cudzia mena kupuje, a krátka, ak sa cudzia mena predáva.

13. V prípade swapov na kreditné zlyhanie zmierňujúcich kreditné riziko len jednej protistrany inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor sadzbu kreditného rozpätia emitenta, ktorá zodpovedá:

- a) emitentovi, na ktorého sa odkazuje v swapovej zmluve;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325m ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti swapu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa zabezpečenie kupuje, a krátka, ak sa zabezpečenie predáva.

14. V prípade indexových swapov na kreditné zlyhanie inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor sadzbu kreditného rozpätia, ktorá zodpovedá:

- a) kreditnému indexu, na ktorý sa odkazuje v swapovej zmluve;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325m ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti swapu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak sa zabezpečenie kupuje, a krátka, ak sa zabezpečenie predáva.

15. V prípade úrokových swapov, pri ktorých jedna protistrana prijíma pohyblivú úrokovú sadzbu a platí pevnú úrokovú sadzbu, inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor bezrizikovú sadzbu, ktorá zodpovedá:

- a) mene, na ktorú sa odkazuje v swapovej zmluve;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325l ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti swapu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak inštitúcia pevnú úrokovú sadzbu platí, a krátka, ak inštitúcia pevnú úrokovú sadzbu prijíma.

16. V prípade akciových swapov, pri ktorých jedna protistrana prijíma výnosy z akcie alebo akciového indexu a platí pevnú alebo pohyblivú úrokovú sadzbu, inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotovú cenu akcie alebo spotovú cenu indexu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak inštitúcia prijíma výnosy z akcie alebo akciového indexu, a krátka, ak inštitúcia platí výnosy z akcie alebo akciového indexu.

17. V prípade komoditných swapov, pri ktorých jedna protistrana prijíma peňažné toky vyplývajúce z ceny podkladovej komodity a platí pevnú alebo pohyblivú úrokovú sadzbu, inštitúcie určia za hlavný rizikový faktor spotovú cenu komodity, ktorá zodpovedá:

- a) druhu komodity, ktorý je stanovený v swapovej zmluve;
- b) jednej zo splatností stanovených v článku 325p ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktorá bola zvolená tak, aby čo najviac zodpovedala splatnosti swapu.

Pozícia v hlavnom rizikovom faktore je dlhá, ak inštitúcia prijíma peňažné toky vyplývajúce z ceny podkladovej komodity, a krátka, ak inštitúcia platí peňažné toky vyplývajúce z ceny podkladovej komodity.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 1. 7. 2025

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN